

ПРОТОКОЛ

№ 127

София, 25.06.2021 година

Днес, 25.06.2021 г. от 10:35 ч. се проведе закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) в състав „Енергетика“, ръководено от председателя доц. д-р Иван Н. Иванов.

На заседанието присъстваха членовете на Комисията Георги Добрев, Ремзи Осман, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова и Юлиан Митев - за главен секретар, *съгласно Заповед № 554/18.06.2021 г. (без право на глас).*

На заседанието присъстваха А. Иванова - директор на дирекция „Природен газ“, Р. Тахир – началник на отдел „Цени, лицензии и пазари – природен газ“, И. Александров – началник на отдел „Цени и лицензии: електропроизводство, ВКП на електрическа и топлинна енергия“ и експерти на КЕВР.

Председателят установи, че няма възражения по проекта за дневен ред и няма други предложения, както и няма правни пречки за провеждане на заседанието, което протече при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Доклад с вх. № Е-ДК- 592 от 18.06.2021 г. и проект на решение относно одобряване на бизнес план на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД за периода 2021 – 2025 г.

Работна група: Агапина Иванова, Ремзия Тахир, Красимира Лазарова, Людмила Ненова, Снежана Станкова, Виктория Джерманова, Александра Димитрова, Любослава Джоргова

2. Доклад с вх. № Е-Дк-607 от 22.06.2021 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Брикел“ ЕАД, след отмяна на т. 24 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав по адм. дело № 8649 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10876 от 2020 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров,
Георги Петров, Диана Николкова, Надежда Иванова и Йовка Велчева

3. Доклад с вх. № Е-Дк-608 от 22.06.2021 г. и проект на решение относно Утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД, след отмяна на т. 13 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 1749 от 11.03.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав по адм. дело № 8650 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5114 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4750 от 2020 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло
Александров, Георги Петров, Петя Георгиева,
Надежда Иванова и Йовка Велчева

4. Доклад с вх. № Е-Дк-606 от 22.06.2021 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация Перник“ АД, след отмяна на т. 12 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 16 състав, по адм. дело № 8647/2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров,
Георги Петров, Петя Георгиева, Надежда Иванова и Йовка Велчева

По т.1. Комисията, като разгледа доклад с вх. № Е-ДК-592 от 18.06.2021 г. относно одобряване на бизнес план на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД за периода 2021 – 2025 г., установи следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпило заявление с вх. № Е-ЗЛР-Л-18 от 30.03.2021 г. от „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД с искане за издаване на лицензия за осъществяване на дейността „търговия с природен газ“ на основание чл. 39, ал. 1, т. 5, предложение второ от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 9, ал. 1, т. 10а от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ).

Със Заповед № 3-Е-59 от 01.04.2021 г. на председателя на КЕВР е сформирана работна група за проучване на постъпилото заявление и приложените към него документи.

Въз основа на анализ на фактите и обстоятелствата, съдържащи се в документите по административната преписка, Комисията приема за установено следното:

В изпълнение на изискването на чл. 11, ал. 2, т. 3 от НЛДЕ към заявлението за издаване на лицензия „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД е приложило бизнес план за дейността „търговия с природен газ”, за периода 2021– 2025 г.

Съгласно чл. 13, ал. 6 от НЛДЕ първият бизнес план се одобрява от Комисията с издаването на лицензията. Бизнес планът се съставя за срок до 5 години и съдържа прогнозни счетоводни баланси, отчети за приходите и разходите и отчети за паричните потоци за периода на бизнес плана по години, както и прогнозни цени и количества за покупка/продажба на природен газ за периода на бизнес плана по години, съгласно чл. 13,

ал. 4 от НЛДЕ.

„МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 от Търговския закон. Видно от представеното Удостоверение за актуално състояние с изх. № 20210315165624 от 15.03.2021 г., заявителят е еднолично акционерно дружество с ЕИК 204656662, вписано в Търговския регистър към Агенцията по вписвания, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1404, бул. „България“ № 109, Бизнес център Вертиго, офис 23. Прокурист на дружеството е Петър Петров Филдишев.

„МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД има следния предмет на дейност: търговия и доставка на електроенергия, търговия и доставка на газ чрез местни тръбопроводи, дистрибуция на газообразни горива чрез местни тръбопроводи, търговия на едро с твърди, течни и газообразни горива и сходни продукти, след получаване на лиценз, когато това е приложимо, неспециализирана търговия на едро; търговско представителство; участие в други дружества, както и всякакви други дейности в страната и чужбина, които не са забранени от закона.

Капиталът на дружеството е в размер на 195 590 лева, разпределен в 19 559 поименни акции, с номинална стойност 10 лева. Капиталът е изцяло записан от едноличния собственик на капитала на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД – МЕТ Холдинг АГ, чуждестранно юридическо лице, регистрирано според законите на конфедерация Швейцария. „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД има едностепенна система на управление и се управлява и представлява от Съвет на директорите в състав: Клаус Рейниш – председател, Дьорд Домокош Варга – заместник-председател и Камен Енчев Ивчев – изпълнителен директор. Дружеството се представлява от всеки двама членове на Съвета на директорите, действащи заедно, или от прокуриста Петър Петров Филдишев, действащ винаги заедно с когото и да било от членовете на Съвета на директорите.

Бизнес план на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД за периода 2021 – 2025 г.

1. Прогнозни цени и количества за покупко-продажба на природен газ за периода 2021 – 2025 г.

„МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД предвижда да продава природен газ на индустриални консуматори, на едро и на организиран борсов пазар. Прогнозните обеми природен газ за търговия и средни прогнозни цени на природния газ са представени в таблица № 1:

Таблица № 1

Прогнозни обеми търгуван природен газ и средни прогнозни цени на природния газ					
Параметри	2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.
Общо продажби на природен газ, GWh	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Прогнозни покупни цени, лв./MWh	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Цена за пренос на природен газ, лв./MWh	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Цена за достъп, лв./MWh	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Цени за продажби на природен газ на индустриални клиенти, лв./MWh	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Цени за продажби на природен газ на едро, лв./MWh	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Прогнозни административни разходи, хил. лв.	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)

В бизнес плана „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД е представило SWOT анализ, в който дружеството е посочило своите силни и слаби страни, възможностите за развитие и вероятните опасности за дейността си. Прогнозните приходи и разходи зависят пряко от обемите на продажбите и пазарните дялове на дружеството. Основното разходно

перо е цената на закупения природен газ и пряко зависи от възможностите на дружеството да договори конкурентни цени.

2. Прогнозни годишни финансови отчети

„МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД е представило прогнозни счетоводни баланси, отчет за приходи и разходи и прогнозен паричен поток за периода 2021 – 2025 г. За целия период на бизнес плана дружеството прогнозира да реализира печалби по години в размер на: (...) хил. лв. за 2021 г.; (...) хил. лв. за 2022 г.; (...) хил. лв. за 2023 г.; (...) хил. лв. за 2024 г. и (...) хил. лв. за 2025 г.

Общите приходи нарастват от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. през 2025 г. Увеличението на общите приходи се дължи на увеличените приходи от продажба на стоки и услуги. Общите разходи се предвижда да се увеличат от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. за 2025 г. С най-голям дял в общите разходи са разходите за закупуване на природен газ, които от (...) хил. лв. нарастват на (...) хил. лв. в края на периода. Структурата на общите разходи включва още разходи за: материали; външни услуги; амортизации; персонал и други.

Общо активите се увеличат от (...) хил. лв. за 2021 г. до (...) хил. лв. за 2025 г. Нетекущите активи на дружеството намаляват от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. за 2025 г., вследствие на намаляване на нетекущите материални активи. Текущите активи на дружеството се увеличават от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. за 2025 г., вследствие на увеличаване на материалните запаси, други вземания и на паричните средства в безсрочни депозити. Записаният капитал за 2021 г. е (...) хил. лв. и остава непроменена стойност за периода. Целевите резерви са в размер на (...) хил. лв. годишно и остават непроменени през периода. Собственият капитал нараства от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. за 2025 г., вследствие на увеличение на неразпределената и текущата печалба. Заявителят не предвижда нетекущи пасиви за периода. Текущите пасиви се увеличат от (...) хил. лв. за 2021 г. на (...) хил. лв. за 2025 г.

От представените прогнозни парични потоци за периода 2021 – 2025 г. е видно, че паричните постъпления ще бъдат от основната дейност – от търговски контрагенти. Плащанията за основната дейност са за трудови възнаграждения, плащания на данъци върху печалбата и други. По отношение на финансовата дейност са предвидени постъпления от заеми и плащания по тях. В края на всяка една година от периода прогнозираните парични наличности са с положителни стойности.

Прогнозните приходи и разходи, финансовите резултати, както и показателите, характеризиращи финансовото състояние на дружеството, определени на база обща балансова структура, са посочени в Таблица № 2:

Таблица № 2

Параметри	2021 г.	2022 г.	2023 г.	2024 г.	2025 г.
Общо приходи от дейността (хил. лв.)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Общо разходи от дейността (хил. лв.)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Счетоводна печалба (хил. лв.)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Финансов резултат (хил. лв.)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Коефициент на покритие на дълготрайните активи със собствен капитал (СК/ДА)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Коефициентът на обща ликвидност (КА/КП)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
Коефициентът на финансова автономност СК/(ДП+КП)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)

Показатели, характеризиращи финансово-икономическото състояние на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД за периода 2021 – 2025 г.:

Коефициентът на покритие на дълготрайните активи със собствен капитал е със стойност (...) за 2021 г. и се увеличава до (...) за 2025 г. Това е показател, че дружеството няма да има затруднения при покриване със свободен собствен капитал на инвестициите в нови дълготрайни активи. Коефициентът на обща ликвидност от (...) през 2021 г. се увеличава до (...) през 2025 г. Това е показател, че дружеството ще разполага със свободни оборотни средства да обслужва текущите си задължения. Коефициентът на финансова автономност, показващ степента на независимост от ползване на привлечени средства, е със стойност (...) за 2021 г. и се увеличава до (...) през 2025 г. Това е показател, че дружеството няма да има затруднения за покриване със собствени средства на задълженията си през периода.

Очакваните стойности на горепосочените показатели, определени на база обща балансова структура показват, че финансово-икономическото състояние на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД ще бъде *много добро* за целия период на бизнес плана.

Въз основа на гореизложеното, може да се приеме, че параметрите, заложи от „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД в бизнес плана за периода 2021 – 2025 г., ще осигурят на дружеството необходимите материални и финансови ресурси за изпълнение на лицензионните му задължения във връзка с осъществяване на дейността „търговия с природен газ“.

Изказвания по т.1.:

Докладва Р. Тахир. В изпълнение на изискването на чл. 11, ал. 2, т. 3 от НЛДЕ, „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД е предсатило бизнес план за дейността „търговия с природен газ“ за периода 2021 – 2025 г. Съгласно чл. 13, ал. 6, първият бизнес план се одобрява от Комисията с издаването на лицензията. Бизнес планът се съставя за срок до 5 години и съдържа прогнозни счетоводни баланси, отчети за приходите и разходите и отчети за паричните потоци по години, както и прогнозни цени и количества за покупка/продажба на природен газ за периода на бизнес плана. В Таблица № 1 са посочени прогнозните количества за продажба, както и покупните и продажните цени. „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД е представило прогнозни годишни финансови отчети за 2021-2025 г. От тях е видно, че дружеството прогнозира да реализира печалба през целия период, която нараства от (...) хил. лв. за 2021 г. до (...) хил. лв. за 2025 г.

От анализа на коефициента на покритие на дълготрайните активи със собствен капитал, коефициента на обща ликвидност и коефициентът на финансова автономност е видно, че финансово-икономическото състояние на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД ще бъде *много добро* за целия период на бизнес плана. Въз основа на гореизложеното, може да се приеме, че параметрите, заложи от „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД в бизнес плана за периода 2021 – 2025 г., ще осигурят на дружеството необходимите материални и финансови ресурси за изпълнение на лицензионните му задължения във връзка с осъществяване на дейността „търговия с природен газ“. Предвид горното и на основание чл. 43, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за енергетиката и чл. 13, ал. 4 и ал. 6 във връзка с чл. 49, ал. 2, т. 3 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, работната група предлага на Комисията да обсъди и вземе следните решения:

1. Да приеме настоящия доклад;

2. Да приеме решение за одобряване на бизнес план на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД за периода 2021 – 2025 г.

Р. Тахир прочете и диспозитива на проекта на решение:

На основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за енергетиката, чл. 13, ал. 4 и ал. 6 във връзка с чл. 49, ал. 2, т. 3 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Одобрява бизнес план на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД за осъществяване на дейността „търговия с природен газ“ за периода 2021 – 2025 г.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид горното и на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за енергетиката, чл. 13, ал. 4 и ал. 6 във връзка с чл. 49, ал. 2, т. 3 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

1. Приема доклад с вх. № Е-ДК- 592 от 18.06.2021 г. и проект на решение относно одобряване на бизнес план на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД за периода 2021 – 2025 г.

2. Одобрява бизнес план на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД за осъществяване на дейността „търговия с природен газ“ за периода 2021 – 2025 г.

В заседанието по **точка първа** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Ремзи Осман, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **шест гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.2. Комисията, след като **разгледа** влязло в сила Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 60 състав, по адм. дело № 8649 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10876 от 2020 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 24 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2019 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 24 от посоченото Решение Комисията е утвърдила на „Брикел“ ЕАД, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 175,94 лв./MWh, премия по чл. 33а от ЗЕ – 85,45 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 69,56 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 148 657 хил. лв., в т. ч.: разходи – 140 667 хил. лв., от които условно-постоянни – 27 918 хил. лв. и променливи – 112 749 хил. лв.; регулаторна база на активите – 113 168 хил. лв., норма на възвръщаемост – 7,06% , при количество електрическа енергия от високоефективно

комбинирано производство – 452 000 MWh, в т.ч. собствено потребление – 24 554 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 12 962 MWh.

По жалба на „Брикел“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав по адм. дело № 8649 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по административно дело № 10876 от 2020 г., е отменено Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 24, и преписката върната на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

За да достигне до този резултат АССГ е приел, че утвърдените от КЕВР цени са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, решението в оспорената част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), а преписката да се върне на КЕВР за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона. Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е приел, че решението на АССГ е валидно, допустимо и правилно.

ВАС е споделил изводите на АССГ за основателност на направеното възражение от „Брикел“ ЕАД относно разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове. Според касационната инстанция, позовавайки се на дерогацията по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), съдът правилно е приел, че в тази част оспореното решение на регулатора противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им. Това е така, защото КЕВР не е съобразила ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. ВАС споделя извода на АССГ, че корекциите на КЕВР спрямо дружеството не са технически обосновани и нарушават оповестения общ подход в мотивите на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., тъй като спрямо дружеството се приспадат безплатните квоти за 2017 г. съгласно Националния план за инвестиции, които са неотнормирани за регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. и са вече оползотворени от него в предходен регулаторен период. По силата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) „Брикел“ ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Именно въз основа на тези си законови задължения „Брикел“ ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи. ВАС приема, че видно и от съдебната комплексната технико-икономическа експертиза (СКТИЕ), вещите лица установяват, че съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогацията по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. В случай на

недостиг на квоти, т.е. при необходимостта да се предадат емисионни квоти над разпределените безплатни такива по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО от 13 октомври 2003 година, за дружеството е налице задължение да ги закупи, което се явява съответен разход. КЕВР не признала заявления от дружеството разход в противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им. Установено е въз основа на СТИЕ е, че заявленията от дружеството за ценовия период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. прогнозното количество емисии е 681 325 t CO₂, изчислени при заявени прогнозни количества горива за този период 947 603 t въглища и 1310 t мазут. Корижирано количество в решението на КЕВР е 608 922 t CO₂, изчислени при корижирани прогнозни количества горива: въглища 846 301 t и мазут 1310 t мазут. Дружеството правилно е прогнозирано количеството необходими въглеродни емисии на база емисионните стойности по верифицирания доклад на дружеството за 2018 г., като корекцията се дължи на намаление на прогнозното количество гориво за производство на въглища. Разлика между заявленията от дружеството прогнозни за емитиране въглеродни емисии през този ценови период (681 325 t CO₂) и относимите за регулаторния период за разпределение безплатни квоти по дерогации по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (177 767.50 CO₂) оформят значителен недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен за регулаторния период. Според изчисленията в СКТИЕ, недостигът на квоти възлиза на 503 557.50 единици квоти за емисии CO₂. Съгласно заключението на СКТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (EEX - European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. юни 2019 г. е била в диапазона 25 €/тон - 27 €/тон, като цената на емисиите през 2019 г. се задържа на нивото около 25 €/тон. Към средата на годината в началото на м. юли 2019 г. (по време на постановяване на Решение № Ц-18) е на нива около 25.72 €/тон до края на година, като от началото на 2020 г. до 30.04.2020 г. е 21.93 €/тон. При утвърждаване на цените на „Брикел“ ЕАД с Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., Комисията е признала разходи за емисии парникови газове на стойност 19 302 хил. лв., като съгласно изчисленията в СКТИЕ след приспадане на относимите за регулаторния период безплатни квоти, количеството въглеродни емисии, които трябва да бъдат закупени е в размер на 431 154.50 t и остойностени по приетата от КЕВР цена, формират разходи на стойност 21 073 хил. лв., т.е. превишение с 1771 хил. лв. над одобрените. На следващо място, според СКТИЕ заявленията от „Брикел“ ЕАД разходи за закупуване на емисионни квоти са технически обосновани и изчислени в съответствие с оповестения от КЕВР общ подход, като корекциите на комисията не са технически обосновани и нарушават оповестения общ подход в мотивите на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., като по този начин се ощетява дружеството чрез намаление на необходимите му квоти (след приспадане на по-голямо количество безплатни квоти) поне с 36 219.50 t CO₂. Касационната инстанция отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица, че на дружеството ще бъде необходимо по-голямо количество квоти за закупуване, като признатите от КЕВР разходи за емисии, включени в цените са занижени, и те няма да покрият разходите, които дружеството ще извърши през разглеждания регулаторен период, поради което изчисленията от комисията разходи за квоти емисии парникови газове са преценени като икономически необосновани. При тези данни и констатации ВАС приема, че правилно първоинстанционният съд е приел за основателно възражението на „Брикел“ ЕАД за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Според съда, правилно и законосъобразно АССГ е съобразил разпоредбите на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на дружеството, както и прогнозното количество недостиг на емисиите, които дружеството трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по 48, ал. 1 от ЗОИК. Касационната инстанция приема, че АССГ обосновано е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и

които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ.

ВАС приема за правилни изводите на административния съд за незаконосъобразност на извършената с оспорения акт корекция на условно-постоянни **разходи за ремонт**. КЕВР е извършила корекция на разходите за ремонт от 3 046 хил. лв. на 1 246 хил. лв. или с 1 800 хил. лв. до нивото на отчетената стойност през 2018 г. Касационната инстанция приема за правилно установеното от АССГ, че КЕВР е намалила разхода без подробен анализ на заявените за необходими от дружеството такива, съобразно характеристиката на използваните от него съоръжения и необходимостта от такива в конкретния период за всяко от тях. съдът прием, че видно от доказателствата по делото, дружеството е представило към заявлението за утвърждаване на цени и подробна ремонтна програма, като са описани видовете дейности и техните стойности. Въпреки представената ремонтна програма, Комисията извършва корекция на заявените разходи за ремонти до отчетените за минал период пред 2018 г. От изслушаната и приета по делото експертиза се установява, че са необходими основни ремонти на Турбогенератор № 1 и № 2, Парогенератор № 2 и № 5, както и са необходими ремонти на други основни и спомагателни съоръжения на „Брикел“ ЕАД, описани изчерпателно в направеното заявление от дружеството. ВАС приема, че правилно и обосновано, съдът от първата инстанция се е съобразил с установеното в СКТИЕ, като е приел, че непризнаването на разходите за ремонти в заявения размер ще доведе до непълно възстановяване на разходите за ремонти, в случай че бъдат извършени, или ще доведе до неизвършване на всички планирани ремонтни дейности, като неизвършването на планираните ремонтни дейности поради липса на финансов ресурс, който да бъде осигурен и покрит чрез утвърдените цени, относими за регулаторния период, би довел до влошаване на техническите характеристики на съоръженията, повишена аварийност при някои от тях, които са предпоставки за възникване на допълнителни непредвидени разходи и нарушава енергийната сигурност и доставка на енергия. ВАС споделя извода на АССГ, че непризнаването на присъщо-необходими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, което рефлектира в намаление на утвърдената възвращаемост, което са явява в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, в т.ч. и разходите за ремонти. В тази връзка, касационната инстанция достига до извода, че разходите за ремонти са явяват технически необходими и обосновани с цел гарантиране на нормалната експлоатация на енергийните съоръжения, поради което АССГ правилно е приел възражението на дружеството за основателно и доказано.

ВАС приема за правилни изводите на административния съд по отношение на **разходите за заплати и възнаграждения**. Касационната инстанция счита, че КЕВР, прилагайки един и същ процент увеличение, без да отчита конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, е нарушила принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), както и специалната уредба по чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаващ при упражняване на правомощието си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия, като не е отчетена спецификата на всяко конкретно дружество и респективно не позволява на дружествата със заплати по-ниски от средномесечните за сектора да достигнат тези нива. Според съда, предвиденото увеличаване няма да преодолее съществуващото изоставане на средната работна заплата в дружеството в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2018 г. в отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 1 846 лв., съгласно данни на Националния осигрителен институт (НСИ). В случая при прилагане на общия подход е нарушен принципът на чл. 23, т. 3 от ЗЕ и по отношение на процесното дружество не е отчетено значителното изоставане от средната заплата за отрасъла, а

именно с 528 лв. (от 1318 лв. на 1846 лв.). ВАС посочва, че видно от СКТИЕ достигането на средна заплата за дружеството от 1318 лв. на месец при увеличение 10% няма да достигне посочените нива на заплати в отрасъла, нито ще бъдат достигнати през следващия ценови период, на който се позовава регулатора, предвид на това, че изоставането от останалите дружества в отрасъла не може да бъде достигнат при прилагане на общ подход и увеличение с 10% спрямо всички дружества. От заключението на СКТИЕ се установява, че 10% увеличение на разходите за възнаграждения на всички дружества, не отчита пазара на труда в различните региони на страна и трудностите за намиране на работници и служители в конкретното дружество. В тази връзка касационната инстанция счита, че в тази си част решението на КЕВР е постановено в нарушение на чл. 23, т. 3 от ЗЕ, след като регулаторът не осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия и не отчита спецификата на конкретно дружество „Брикел“ ЕАД. Според съда, еднаквото третиране изисква не прилагане на един и същ процент увеличение спрямо всички дружества от сектор „Топлоенергетика“, а изравняване на заплатите до средната за сектора, което означава различен процент в зависимост от спецификите на всяко дружество.

Касационната инстанция приема за основателно и възражението на „Брикел“ ЕАД по отношение на **нормата на възвръщаемост на привлечения капитал**, като излага следните мотиви: съгласно чл. 31, т. 4 ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитал. Установено е от съда, че „Брикел“ ЕАД е заявило „норма на възвръщаемост на привлечения капитал“ в размер на 10.88%, като с оспореното решение на КЕВР е определен размер от 3,57%. По този ценообразуващ елемент касационната инстанция споделя приетото от АССГ, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ), а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. Според ВАС, за да достигне до този извод първоинстанционният съд правилно е приложил материални закон въз основа на установените по делото обстоятелства, като е приел незаконосъобразност на корекцията в нормата на възвръщаемост. С обжалвания административен акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към м.12.2018 г. ВАС споделя извода на АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към м.12.2018 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Според съда, включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за жалбоподателя размер по правно обвързващи го договори за кредит с по-високи лихвени нива, води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като среднопретеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В случая, КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 10.88% на 3,57%, спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2018 г. по данни от БНБ. В тази връзка, ВАС приема за правилен извода на първоинстанционния съд, че пределната пазарна цена на заемния капитал трябва да се утвърждава към момента на договаряне на съответния привлечен финансов ресурс, тъй като дружествата нямат задължение, а не във всички случаи имат и възможност за периодични предоговаряне или рефинансиране на

сключените договори за кредит предвид договорни ограничения и неустойки, а също и различната им кредитоспособност. Въз основа на това, включването в цените нормата на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за негова сметка. В тази връзка, в касационното решение се посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ – цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от Наредба № 5, като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

ВАС споделя извода на АССГ за основателност на възражението на дружеството по отношение на *разходите за достъп до електропреносната мрежа*. Касационната инстанция приема за правилни изводите на административния съд, че разходите за осъществяване на лицензионната дейност по производството на електрическа енергия на „Брикел“ ЕАД за достъп до електропреносната мрежа са присъщи и необходими и произтичат от законовото задължение на всички енергийни производители по чл. 104, ал. 2 от ЗЕ. ВАС приема и констатациите от изготвената СКТИЕ, според която невключването в цените на разходите за достъп до електропреносната мрежа, ще се отрази в непълно възстановяване на разходите, които дружеството реално извършва, което ще доведе до намаляване на неговата възвръщаемост. В тази връзка касационната инстанция счита, че тези разходи са присъщи и всеки енергиен производител извършва, а невъзстановяването им противоречи на разпоредбите на чл. 23, т. 5 и чл. 31, т. 1, т. 2 и т. 4 ЗЕ, тъй като така се нарушава равнопоставеността между отделните категории енергийни предприятия и се утвърждават цени, които са дискриминационни и не възстановяват икономически обосновани разходи за дейността на производителите на високоефективно комбинирано производство на електрическа енергия.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). Предвид влязлото в сила съдебно решение и разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР.

С отмененото решение на КЕВР за „Брикел“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2019 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2020 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав по адм. дело № 8649/2019 г., оставено в сила с

Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10876 от 2020 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Брикел“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Брикел“ ЕАД са определени в размер на 23 538 хил. лв. (503 558 т. * 23,9 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 503 558 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на ВАС по адм. дело № 10 876 от 2020 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през този ценови период (681 325 t CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (177 767,50 CO₂). Според изчисленията в СКТИЕ, недостигът на квоти възлиза на 503 557,50 единици квоти за емисии CO₂.

1.2. За целите на ценообразуването е приета средна отчетна цена (Average auction price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 23,90 евро/тон CO₂ (**46,74 лв./тон CO₂**). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че ценовия период 01.07.2019 г. ÷ 30.06.2020 г. обхваща полугодията на две календарни години (2019 г. и 2020 г.), за целите на изчисленията са използвани публично достъпни данни във файлове с наименование Emmision-spot-primary-market-auction-report-2019 и Emmision-spot-primary-market-auction-report-2020, които са публикувани в меню: Market data-→Environmental Markets-→Auction Market-→ Information Downloads или чрез пряк достъп от следния линк:

<https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>

2. Разходи за ремонти:

Заявените от дружеството разходи за ремонт в размер на 3 046 хил. лв. са коригирани на 2 384 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за регулаторния/ценови период.

3. Разходи за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Брикел“ ЕАД са определени в размер на 10 886 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения в размер на 11 376 хил. лв., като същите са намалени с 490 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2018 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 846 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Брикел“ ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 10,05%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. за югоизточен район е

в размер на 1 088 лв., а за гр. Стара Загора е в размер на 1 189 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ на адрес:

<https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82.>

Съгласно комплексната съдебна технико-икономическа експертиза включените в цените на „Брикел“ ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират средна работна заплата в дружеството в размер на 1 318 лв.

4. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2018 г. е 10,88%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,57%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2018 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,57%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т. ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

5. Разходи за достъп до електропреносната мрежа:

Съгласно чл. 11, ал. 5 НРЦЕЕ, в сила от 25.06.2019 г., за целите на регулирането на цените по чл. 30, ал. 1, т. 1-4 и чл. 33 от Закона за енергетиката в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия. Същото е предвидено и в чл. 33, ал. 6 ЗЕ. По същия начин, предвид чл. 36е, ал. 4 ЗЕ, за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за вноски по ал. 1, т. е. вноски във фонд „Сигурност на електроенергийната система“. Следва да се посочи, че част от произвежданата от дружеството електрическа енергия, за реализирането на която му е необходим достъп до електропреносната мрежа, се продава на свободния пазар, а не при условията на регулирани цени. Разходите за продаваната при пазарни условия електрическа енергия се компенсират съобразно пазарните механизми и в случая държавна намеса не е допустима. Разходи за достъп до електропреносната мрежа са коригирани от 419 хил. лв. на 0 лв

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Брикел“ ЕАД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 189,50 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 99,01 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС)
– 69,73 лв./MWh
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 154 078 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 146 041 хил. лв., от които условно-постоянни – 29 056 хил. лв. и променливи – 116 985 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 113 840 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,06%
 - Електрическа енергия от високоэффективно комбинирано производство – 452 000 MWh, в т. ч. собствено потребление – 24 554 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 12 962 MWh.

Изказвания по т.2.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране утвърдените цени са в сила от 01.07.2019 г. По т. 24 от решението е образувана жалба от страна на „Брикел“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, което е потвърдено и от ВАС. ВАС споделя изводите на предходната инстанция. И. Александров представи позициите, които са оспорени от дружеството и по които съдът се е произнесъл. Първата позиция, по която съдът е взел отношение са разходите за ремонт, които в решението на КЕВР тогава са били коригирани. Втората позиция е относно заплати и възнаграждения. Другата оспорена позиция е норма на възвръщаемост и привлечен капитал. Оспорени са и разходите за достъп до електропреносната мрежа и разходите за емисии. Работната група е разгледала двете решения на съда, както и становището на вещото лице.

По отношение на разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове. Работната група е потвърдила в настоящия доклад и проект и проект на решение количеството от 503 558 т., което е в съответствие с производствената програма на „Брикел“ ЕАД. Изчислена е средна цена за емисии за периода, която е в размер на 23,9 евро/тон и съответно така са формирани разходите за емисии.

По отношение на разходите за ремонти. Работната група е ползвала отчетните данни на самото дружество за отчетния период, като разходите за ремонти са намалени от 3 046 хил. лв. на 2 384 хил. лв.

По отношение на разходите за заплати. Спрямо общия подход към решението от 01.07.2019 г., разходите за заплати са повишени с 10% за всички дружества. За сравнение е използвана средната работна заплата в сектор „Енергетика“. В случая работната група не е променяла поисканите увеличения на разходите за заплати на „Брикел“ ЕАД, като се е позовала на средните стойности на разходите за заплата в гр. Стара Загора и региона.

По отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал. Отново не е приета предложената от дружеството норма от 10,88%. Работната група е приела стойност от 3,57%, която е лихвения процент на БНБ към 31.12.2018 г.

По отношение на разходите, които са коригирани за достъп до електропреносната мрежа. Работната група е посочила конкретния член от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия, в който изрично е казано, че тези разходи за достъп не се приемат.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав по адм. дело № 8649/2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10876 от 2020 г., работната група предлага на Комисията да вземе следните решения:

1. Да обсъди и приеме настоящия доклад;
 2. Да приеме решение за утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин на „Брикел“ ЕАД, а именно:
 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 189,50 лв./MWh
 2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 99,01 лв./MWh
 3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 69,73 лв./MWh
 4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 154 078 хил. лв., в т. ч.:
 - o Разходи – 146 041 хил. лв., от които условно-постоянни – 29 056 хил. лв. и променливи – 116 985 хил. лв.;
 - o Регулаторна база на активите – 113 840 хил. лв.
 - o Норма на възвръщаемост – 7,06%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 452 000 MWh, в т.ч. собствено потребление – 24 554 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 12 962 MWh
- От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 60 състав, по адм. дело № 8649 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10 876 от 2020 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

I. Приема Доклад с вх. № Е-Дк-607 от 22.06.2021 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цена на топлинната енергия и определяне на преференциална

цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Брикел“ ЕАД, след отмяна на т. 24 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав по адм. дело № 8649 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10876 от 2020 г.

II. Утвърждава на „Брикел“ ЕАД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 189,50 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 99,01 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 69,73 лв./MWh
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 154 078 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 146 041 хил. лв., от които условно-постоянни – 29 056 хил. лв. и променливи – 116 985 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 113 840 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,06%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 452 000 MWh, в т. ч. собствено потребление – 24 554 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 12 962 MWh.

В заседанието по **точка втора** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Ремзи Осман, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **шест гласа „за”** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.3. Комисията, след като **разгледа влязло в сила Решение № 1749 от 11.03.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 55 състав, по адм. дело № 8650 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5114 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4750 от 2020 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 13** и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2019 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 13 от посоченото Решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 188,78 лв./MWh, премия по чл. 33а от ЗЕ – 98,29 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 80,50 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 69,94 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на цените:необходими годишни приходи – 42 290 хил. лв., в т. ч.: разходи – 41 462 хил. лв., от които условно-постоянни – 11 437 хил. лв. и променливи – 30 025 хил. лв.; регулаторна

база на активите – 23 176 хил. лв., норма на възвръщаемост – 3,57%, количество електрическа енергия – 132 210 MWh, в т. ч.: от високоефективно комбинирано производство – 124 610 MWh и от нискоефективно комбинирано производство – 7 600 MWh; количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 100 272 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 145 219 MWh.

По жалба на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 1749 от 11.03.2020 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 55 състав по адм. дело № 8650 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5114 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 4750 от 2020 г., е отменено Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 13, и преписката върната на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС счита, че административният съд обективно е установил фактическите обстоятелства по проведеното административно производство пред КЕВР и постановяване на обжалваното решение, както и е разгледал приложимите материалноправни разпоредби при определяне на цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД по обявления от административния орган метод на регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, като е изследвал ценообразуващите елементи, за които КЕВР е извършила корекции по заявлението и възраженията на дружеството. ВАС приема, че административният съд е изложил подробни мотиви и законосъобразни правни изводи, които се споделят от касационната инстанция в съответствие с чл. 221, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

По отношение на конкретните ценообразуващи елементи, коригирани от КЕВР в посока намаление, спрямо заявените от „Топлофикация – Сливен“ АД, касационната инстанция намира следното:

ВАС е споделил изводите на АССГ за основателност на направеното възражение от „Топлофикация Сливен“ АД относно **разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове**. Според касационната инстанция правилно административният съд е приел, че в нарушение на материалния закон Комисията не е признала в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на „Топлофикация – Сливен“ АД, относими към регулаторния период. Съгласно дерогация по чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), топлофикационните дружества получават разпределяне на безплатни количества квоти за емисии на парникови газове. Жалбоподателят е дружество, за което са предвидени безплатни емисионни квоти, но които съгласно схемата за безплатно разпределение намаляват ежегодно за всички оператори на инсталации. Този ценообразуващ елемент представлява променлив разход по смисъла §1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ), тъй като пряко зависи от количествата произведена от дружествата топлинна и електрическа енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през предстоящия прогнозен период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. На основание на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, са задължени до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. ВАС прави извод, че въз основа на тези законови задължения, „Топлофикация – Сливен“ АД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти,

които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ. КЕВР е приела общ подход при изчисляване на разходите за закупуване на квоти, като от изчислените прогнозни емисии за емитиране на база на прогнозните количества горива се приспадат предвидените безплатни квоти, които се разпределят на топлофикационните дружества по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (половината количество безплатните квоти за 2019 г. и половината количество безплатните квоти за 2020 г.). Съгласно общия подход на КЕВР за предходния ценови период с Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. Комисията признава за ценовия период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за отделените и верифицирани емисии за календарната 2017 г. след приспадане на предвидените безплатни квоти, които се разпределят на топлофикационните дружества по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО. Касационната инстанция посочва, че правилно АССГ е възприел изводите на вещите лица, че приложеният от Комисията подход води до непризнаване на разходи за закупуване на емисионни квоти за периода 01.01.2018 г. - 30.06.2019 г., направени от „Топлофикация – Сливен“ АД. Последното правилно е квалифицирано от АССГ като нарушение на Глава Втора, Раздел I, т. 20.11. и т. 20.12 от Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ). В тази връзка ВАС прави извод, че в състава на признатите от Комисията разходи остават невключени разходите за закупуване на емисии въглероден диоксид за базисния ценови период, с което се намалява възвръщаемостта на дружеството в противоречие с метода на регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“. ВАС отбелязва, че този извод се потвърждава и от заключението на съдебната комплексна технико-икономическа експертиза (СКТИЕ), според което приложеният от Комисията за първи път подход за изчисляване на необходимите квоти, които следва да бъдат закупени, като от прогнозното количество емисии, които ще бъдат отделени от инсталацията, се приспадат безплатните квоти по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО - половината количество от безплатните квоти за 2019 г. и половината количество от безплатните квоти за 2020 г., води до наличие на непризнати разходи за въглеродни емисии, които няма да бъдат компенсирани, тъй като разходите за емисии за първата половина на 2019 г., които трябва да бъдат предадени до 30.04.2020 г., не са включени в необходимите приходи нито за предходния, нито за настоящия регулаторен период. Този подход е в противоречие с разпоредбата на чл. 31, т. 2 от ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосновават разходи за дейността им. Съгласно метода за регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ с ценовото решение Комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност. Съгласно чл. 49, ал. 1 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) за енергийните предприятия, спрямо които се прилага методът „норма на възвръщаемост на капитала“, решението на КЕВР следва да включва прогнозните необходими приходи на енергийните предприятия, включващи икономически обосновани разходи за дейностите по съответните лицензии, регулаторната база на активите и нормата на възвръщаемост на капитала. ВАС приема, че от заключението на СКТИЕ се установява, че при признаването на разходите за квоти административният орган не е изяснил правилно фактите и обстоятелствата и е изчислил разходите за квоти въз основа на погрешно количество необходими за закупуване квоти, като е коригирал прогнозното количество квоти за закупуване в противоречие с прогнозната производствена програма и приложимия емисионен фактор, както и разпределението на безплатни квоти. Като не е установила правилно количествата безплатни квоти, Комисията е определило по-малко количество квоти, необходими за закупуване и оттам по-малко признати разходи, с което е ощетила дружеството. След като на „Топлофикация – Сливен“ АД ще бъде необходимо по-голямо количество квоти за закупуване, признатите от КЕВР разходи за емисии, включени в цените, са занижени и

няма да покрият разходите, които ще извърши през разглеждания регулаторен период, се налага изводът, че изчислените от КЕВР разходи за квоти емисии парникови газове не са икономически обосновани. Съгласно заключението на СКТИЕ, кредитирано от ВАС като компетентно и обективно дадено, в Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. КЕВР е изчислила безплатните квоти за приспадане и в нарушение на оповестения в т. 13 от мотивите общ подход, приложим спрямо всички дружества. ВАС отбелязва, че КЕВР е посочила в решението си, че предвидените безплатни квоти срещу инвестиции за „Топлофикация - Сливен“ ЕАД по чл. 10в на Директива 2009/29/ЕО за 2019 г. са 10 446 t CO₂, докато съгласно Националния план за инвестиции и заключението на вещото лице, същите са 5 504 t CO₂. ВАС приема, че с това, КЕВР е завишила количеството безплатни квоти за приспадане и оттам неправилно и технически необосновано е намалила количеството квоти за закупуване на пазарен принцип, респективно разходите за закупуването им.

В решението се посочва, че с Решение № 14 068 от 20.12.2016 по адм. дело № 4555/2016 на ВАС се приема, че „Всички икономически обосновани разходи, в т.ч. и разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат включвани в цените на услугите за периода, за който се отнасят“. В мотивите на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. с въведения „общ подход“ (точка 13 на стр. 9), КЕВР приема, че за ценовия период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. от прогнозните количества емисии за емитиране се приспадат предвидените безплатни квоти, които се разпределят на топлофикационните дружества по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (половината количество безплатните квоти за 2019 г. и половината количество безплатните квоти за 2020 г.). ВАС приема, че КЕВР е извършила промяна в подхода при признаването на разходите за емисии като не е включила разходи за емисии на дружествата за един период от време, които не са включени в обоснованите прогнозни разходи и няма да им бъдат възстановени чрез цените. Приложеният от КЕВР за първи път подход за изчисляване на необходимите квоти, които следва да бъдат закупени, като от прогнозното количество емисии, които ще бъдат отделени от инсталацията, се приспадат безплатните квоти по чл. 10а и чл.10в от Директива 2009/29/ЕО, а именно - половината количество от безплатните квоти за 2019 г. и половината количество от безплатните квоти за 2020 г., води до наличие на непризнати разходи за въглеродни емисии, които няма да бъдат компенсирани, тъй като разходите за емисии за първата половина на 2019 г., които трябва да бъдат предадени до 30.04.2020 г., и за цялата 2018 г., не са включени в необходимите разходи нито за предходния, нито за настоящия регулаторен период. Съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти и Наредбата за условията, реда и начина за изготвяне на докладите и за верификация на докладите на операторите на инсталации и на авиационните оператори и за изготвяне и проверка на заявления на нови участници, безплатните квоти по чл. 10а и чл. 10в на Директива 2009/29/ЕО се разпределят ежегодно. В срок до 28 февруари всяка година въз основа на решение на министъра на околната среда и водите, на всеки оператор на инсталации, притежаващ разрешително за емисии на парникови газове, се разпределят количеството безплатни квоти емисии за топлинна енергия по чл. 10а от Директива 2009/29/ЕО за текущата година. Безплатните квоти емисии за електрическа енергия по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО се разпределят за предходната година на всички оператори на инсталации, включени в Националния план за инвестиции след представяне на доклад на министъра на енергетиката в Европейската комисия до 31 януари всяка година въз основа на докладване и отчитане на направените инвестиции съгласно Националния план и след одобрение от Европейската комисия. До 30 април, следващ отчетната година се прави баланс между емитираните за отчетната година емисии CO₂, получените безплатни емисии за топлинна енергия за текущата година и получените одобрени безплатни емисии за електрическа енергия за предходната година в операторската сметка на съответния оператор на инсталации. С оглед приключване на периода по Националния план за регулаторния период „Топлофикация – Сливен“ АД няма да получи разпределение на квоти за 2020 г. (предвидени 0), като през 2020 г. ще получи квоти за текущата година по чл. 10а на Директива 2009/29/ ЕО.

Следователно при прилагане на подхода на КЕВР за безплатните квоти, с които дружеството ще разполага и относими за регулаторния период като две полугодия, по безплатните квоти за топлинна енергия за битови клиенти /чл. 10а от Директива 2009/87/ЕО/ /2020 г./2/ са както следва – $12\ 049/2 = 6\ 024,5$ т. CO₂, което е със 7 606,5 т. CO₂ по-малко от прието в решението на КЕВР и безплатни квоти срещу инвестиции /чл. 10в от Директива 2009/87/ЕО/ в частта за 2019 г. /2019г./2/ - $11\ 008/2 = 5\ 504$ т. CO₂, което е с 4 942 т. CO₂ по-малко от посоченото в решението на КЕВР или общо 11 528,50 т. CO₂. Прогнозното количество въглеродни емисии, които ще се отделят през ценовия период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г., заявено от „Топлофикация – Сливен“ АД за 2019 г. е 197 259 т CO₂. КЕВР е коригирала прогнозното количество, като го е намалила на 178 877 т. CO₂, позовавайки се на верификацията на генерираните емисии на парникови газове в дружеството за 2018 г. Разликата между коригираните от КЕВР прогнозни за емитиране въглеродни емисии при производството на дружеството през 2019 г. /178 877 т. CO₂/ оформят недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен до 30.04.2020 г., т.е. през новия ценови период. Според изчисленията на вещото лице той възлиза на 167 348,50 единици квоти за емисии CO₂. Относно икономическата обосновааност на разходите за квоти CO₂ – при утвърждаване на цените на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД с процесното решение, КЕВР е признала разходи за емисии парникови газове на стойност 7 566 хил. лв., които са изчислени на база прогнозно количество квоти за предстоящия регулаторен период, изчислено от КЕВР – 154 800 тона, по приетата от КЕВР цена от 25 евро/тон, с левова равностойност 48,90 лв./тон. КЕВР е изчислила емисиите, които ще бъдат отделени след промяна на горивния микс, в размер на 178 877, от които е приспаднала безплатни квоти по чл. 10а от Директива 2003/87/ЕО – 13 631 тона /1/2 от 15 212 + S от 12 049/ и по чл. 10в – 10 446 тона, които не е ясно как са получени /1/2 от 11 008 + S от 0 = 5 504, а не 10 446/, и полученото количество квоти за закупуване 154 800 тона е остойностено по цената от 25 евро/тон. След като от изчислените от КЕВР емисии 178 877 тона, се приспаднат безплатни квоти по чл. 10а – 13 631 тона и по чл. 10в – 5 504 тона, се получава количество, което ще трябва да бъде закупено – 159 742 тона. При тези изчисления вещите лица са направили извод, че за топлофикационното дружество ще бъде необходимо по – голямо количество квоти за закупуване, признатите от КЕВР разходи за емисии, включени в цените, са занижени и няма да покрият разходите, които „Топлофикация – Сливен“ ЕАД ще извърши през разглеждания регулаторен период, следователно изчислените от КЕВР разходи за квоти емисии парникови газове не са икономически обосновани. Промяната в подхода за признаване на разходите за въглеродни емисии – приложеният от Комисията за първи път подход за изчисляване на необходимите квоти, които следва да бъдат закупени, като от прогнозното количество емисии, които ще бъдат отделени от инсталацията, се приспаднат безплатните квоти по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО – половината количество от безплатните квоти за 2019 г. и половината количество от безплатните квоти за 2020 г., води до наличие на непризнати разходи за въглеродни емисии, които няма да бъдат компенсирани, тъй като разходите за емисии за първата половина на 2019 г., които трябва да бъдат предадени до 30.04.2020 г., не са включени в необходимите приходи нито за предходния, нито за предстоящия регулаторен период.

Касационната инстанция споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД по отношение на **нормата на възвръщаемост на привлечения капитал**, като излага следните мотиви: съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитал. Съгласно приетите от Комисията и представени по делото Указания-НВ, в частта им по т. 40 от Глава Втора, Раздел Трети, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал. От заключението на СКТИЕ се установява, че дружеството е заявило норма на възвръщаемост на привлечения капитал като среднопретеглена, съгласно т. 40 от Указания-НВ според договорените лихви и тегла на

заемите в размер на 3,88%. Комисията обаче, позовавайки се на т. 41 от Указания-НВ е определила пределна пазарна цена на привлечения капитал за всички дружества в сектор „Топлоенергетика“ на база на статистически данни на БНБ за 2018 г. в размер на 3,57%. По този ценообразуващ елемент ВАС споделя приетото от АССГ, че КЕВР е поставила пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указания – НВ, а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. ВАС приема за правилно приетото от АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към декември 2018 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Съдът приема, че включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за „Топлофикация - Сливен“ ЕАД размер по правно обвързващи го договори за кредит с по-високи лихвени нива, води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като среднопретеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. ВАС споделя изводът на първоинстанционния съд, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечения капитал, въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвръщаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Въз основа на това, включването в цените нормата на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за негова сметка. В тази връзка в съдебното решение се посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост, с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ – цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

Касационната инстанция споделя извода на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД по отношение на **разходите за амортизации**, като излага следните мотиви: съгласно чл. 9, ал. 6 от НРЦТЕ, чл. 14, ал. 4 от НРЦЕЕ, а също и т. 31 от Указания-НВ, разходите за амортизации се изчисляват на основата на обоснован от дружеството и признат от Комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация. Разходите за амортизации в производството на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД не са коригирани от Комисията, но разходите за амортизации в преноса са намалени спрямо заявените – от 1440 хил. лв. на 1421 хил. лв., на база отчетната стойност на ДМА в преноса на топлинна енергия, съгласно справка № 2 „РБА“ и при 35 г. срок за

амортизация, като КЕВР е приложила приетия общ подход за всички дружества - разходите за амортизации за регулаторни цели да бъдат изчислени при еднакъв полезен живот на активите – в преноса 35 години. Основавайки се на заключението на СКТИЕ, в съдебното решение се посочва, че не е признат предложението от „Топлофикация - Сливен“ ЕАД полезен живот на активите, без да са изложени конкретни аргументи. Констатирано е от експертите, че няма данни как Комисията е достигнала до приетия полезен живот на активите в преноса от 35 години, при положение че за предходния регулаторен период този срок е бил определен от КЕВР на 25 години. Признаването на еднакъв полезен живот за всички активи в производството, съответно в преноса, не отчита различния полезен живот по групи активи. Според ВАС, това може да доведе до предимство за топлофикационни предприятия, при което делът на активите с по-дълъг полезен живот от средно приетия от КЕВР е по-голям, в сравнение с дружества с инвестиции в нови инсталации и активи, чийто полезен живот е по-кратък от приетия от Комисията. По тази причина съдът приема, че е икономически обосновано да бъде приет полезен живот на активите по групи активи за регулаторни цели, а не общо за всички активи в преноса или в производството, и този полезен живот, приет от Комисията, да не се променя за всеки регулаторен период, без наличие на основание за това. ВАС посочва, че Комисията е обосновала по същество непризнаването на разходите в заявения размер със своята оперативна самостоятелност, а именно, че може да ограничи нивото на определен разход, в случай на лошо финансово състояние на дружеството и драстично по-високи цени, в сравнение с предприятията от сектор „Топлоенергетика“. Според съда, това противоречи на общия подход, изложен от самата Комисия в мотивите на оспорвания акт - разходите за амортизации за регулаторни цели да са изчислени на база отчетната стойност на активите за производство и пренос и съответните амортизационни квоти. Касационната инстанция отбелязва, че специфично проявление на равенството при издаването на административни актове е задължението на административния орган да разрешава сходните случаи еднакво. В тази връзка съдът намира, че намаляването на нивото на разходите за амортизации на дружеството в противоречие с мотивирания от самата Комисията общ подход е пример за несъразмерност при упражняване на оперативната самостоятелност в нарушение на чл. 6 АПК.

ВАС приема за правилни изводите на административния съд за незаконосъобразност на извършената с оспорения акт корекция на условно-постоянните **разходи за ремонт**. Според касационната инстанция, без да си изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, в нарушение на чл. 35 от АПК, и при липса на мотиви, общите разходи за ремонт на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД са коригирани от КЕВР с 590 хил. лв. – от 2 499 хил. лв. на 1 909 хил. лв. ВАС основава своите изводи на заключението на СКТИЕ, според което разходите за ремонтно-възстановителни дейности, заявени от „Топлофикация – Сливен“ ЕАД, са технически обосновани. Установено е, че в ремонтната програма на дружеството за периода 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. са включени техническите обслужвания и ремонтни дейности на основни съоръжения на централата, с цел осигуряване непрекъснато топлоподаване към клиентите на топлинна енергия, гарантиращи производствения капацитет, нормалната експлоатация и заложения проектен ресурс на енергийните съоръжения. Непризнаването на присъщо-необходими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обоснованите разходи, което рефлектира в намаление на утвърдената възвращаемост. ВАС приема, че по този начин са нарушени принципите за съразмерност и равнопоставеност в административното производство, закрепени освен в чл. 6 и чл. 8 от АПК, но и в специалния закон - чл. 23, т. 5 от ЗЕ – за осигуряване на равнопоставеност между енергийните предприятия.

Касационната инстанция споделя извода на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД по отношение на **разходите за заплати и възнаграждения**, като излага следните мотиви: дружеството е изложило твърдения, че изпитва постоянни затруднения в намирането и задържането на персонал. Основната

причина за това е недостатъчният размер на трудовото възнаграждение, съответстващо на трудните условия на работа, каквито са условията на работа във въглищна централа. Средната заплата в дружеството е значително под посочения в Доклада размер в сектор „Енергетика“ 1 846 лв. и не може да достигне 70% от нея. Също така има перманентен недостиг на работници и специалисти на длъжности като булдозерист, помощник-оператор на енергетични съоръжения, оператор на транспортни ленти, ел. монтьори и др. Посочено е, че през 2018 г. от дружеството са напуснали 43 човека, което представлява около 15% от средния брой работещи. Чрез предвиденото и заявено увеличение на разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски дружеството цели да постигне адекватно на вложения труд възнаграждение за персонала и привличане на потенциални кандидати за работа. Възражението на дружеството относно корекцията на разходи за заплати и възнаграждения не е прието от КЕВР. Корекцията е до нивото на отчетената стойност през 2018 г., увеличена с 10%, в съответствие с т. 1.3 от общия подход. Текущото финансово състояние на дружеството и натискът върху цените на енергия от повишените цени на емисиите, не позволяват драстични увеличения на разходите. Според заключението на СКТИЕ ограничаването от КЕВР на допуснатото увеличение до 10% не отчита състоянието на пазара на труда в различните региони на страната и трудностите за намиране на работници и служители в конкретното предприятие.

ВАС споделя извода на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД по отношение на разходите за достъп до електропреносната мрежа, като посочва, че за предстоящия период се предвижда производителите на електрическа енергия да заплащат цена за достъп до електропреносната мрежа в размер на 2,10 лв./MWh., без ДДС. В подаденото заявление не са предвидени разходи за такава компонента. Общата сума на този разход, определен на база количеството електрическа енергия за продажба - 132 210 MWh. и цена от 2,10 лв./MWh., възлиза на 278 хил. лв. ВАС приема за правилен извода на административния съд, че разходите за осъществяване на лицензионната дейност по производството на електрическа енергия на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД за достъп до електропреносната мрежа са присъщи и необходими.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). Предвид влязлото в сила съдебно решение и разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 13, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР.

С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация – Сливен“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2019 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2020 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 1749 от 11.03.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав по адм. дело № 8650 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5114 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4750 от 2020 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация -

Сливен“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

6. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД са определени в размер на 7 823 хил. лв. (167 348,50 т. * 23,9 евро/тон * 1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 167 348,50 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 5114 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4750 от 2020 г. Според изчисленията в СКТИЕ, недостигът на квоти възлиза на 167 348,50 единици квоти за емисии CO₂.

1.2. За целите на ценообразуването е приета средна отчетна цена (Average auction price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 23,90 евро/тон CO₂ (46,74 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че ценовия период 01.07.2019 г. ÷ 30.06.2020 г. обхваща полугодията на две календарни години (2019 г. и 2020 г.), за целите на изчисленията са използвани публично достъпни данни във файлове с наименование Emmission-spot-primary-market-auction-report-2019 и Emmission-spot-primary-market-auction-report-2020, които са публикувани в меню: Market data → Environmental Markets → Auction Market → Information Downloads или чрез пряк достъп от следния линк:

<https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>

7. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2018 г. е 3,88%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,57%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2018 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,57%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от

дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно оцетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

8. Разходи за ремонт:

Заявените от дружеството разходи за ремонт в размер на 2 499 хил. лв. са коригирани на 1 740 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за регулаторния/ценови период.

9. Разходи за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД са определени в размер на 4 188 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения в размер на 4 377 хил. лв., като същите са намалени с 189 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2018 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 846 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 10,03%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. за югоизточен район е в размер на 1 088 лв., а за гр. Сливен е в размер на 973 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ на адрес:

<https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82.>

Съгласно комплексната съдебна технико-икономическа експертиза включените в цените на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират средна работна заплата в дружеството в размер на 1 366 лв.

10. Разходи за амортизации:

Разходите за амортизации в преноса са коригирани от 185 хил. лв. на 204 хил. лв., съгласно заявените от дружеството, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 5114 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4750 от 2020 г.

11. Разходи за достъп до електропреносната мрежа:

В подаденото заявление не са предвидени такива разходи.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 191,23 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 100,74 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 80,58 лв./MWh
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 68,52 лв./MWh
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 42 396 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 41 569 хил. лв., от които условно-постоянни – 11 287 хил. лв. и променливи – 30 282 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 23 187 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 3,57%
 - Електрическа енергия – 132 210 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 124 610 MWh;
 - от нискоефективно комбинирано производство – 7 600 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 100 272 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 145 219 MWh.

Изказвания по т.3.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Комисията за енергийно и водно регулиране, считано от 01.07.2019 г., е утвърдила на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД цени, които са подробно изброени в доклада. По жалба на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД, с влязло в сила Решение №1749 от 11.03.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав по адм. дело № 8650 от 2019 г., оставено в сила с решение на Върховния административен съд, е отменено Решение на КЕВР № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 13, отнасяща се до „Топлофикация - Сливен“ ЕАД. Позициите, които са оспорени са: разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове, норма на възвръщаемост на привлечения капитал, разходи за ремонт, разходи за заплати и възнаграждения.

По отношение на разходите за закупуване на квоти. Работната група не е направила корекции.

По отношение на ремонтната програма. Работната група отново е използвала отчетните данни за ценовия период, като разходите за ремонт са намалени.

По отношение на разходите за заплати и възнаграждения. Не са коригирани, в следствие допълнително – след повишаване с 10,03%.

По отношение на разходите за амортизации. За тях съдът е категоричен. Те са повишени от 185 хил. лв. на 204 хил. лв.

По отношение на квотите - работната група е счела за правилно решението на вещото лице (потвърдено от съда), че необходимите квоти за периода са 167 348, които по средната цена за емисиите формират разхода за емисии в новите цени.

По отношение на възвръщаемостта на привлечения капитал. Предложената норма от 3,88 не е приета, а отново е оставена 3,57, въз основа на лихвения процент на БНБ към 31.12.2018 г.

Дружеството не е поискало включването на разходи за достъп до електропреносната мрежа и въпреки че съдът е постановил да се включат те не са включени.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 1749 от

11.03.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав по адм. дело № 8650 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5114 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4750 от 2020 г., работната група предлага на Комисията да вземе следните решения:

1. Да обсъди и приеме настоящия доклад;
2. Да приеме решение за утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД, а именно:
 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 191,23 лв./MWh
 2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 100,74 лв./MWh
 3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 80,58 лв./MWh
 4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 68,52 лв./MWh
 5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 42 396 хил. лв., в т. ч.:
 - o Разходи – 41 569 хил. лв., от които условно-постоянни – 11 287 хил. лв. и променливи – 30 282 хил. лв.;
 - o Регулаторна база на активите – 23 187 хил. лв.
 - o Норма на възвръщаемост – 3,57%
 - Електрическа енергия – 132 210 MWh, в т.ч.:
 - o от високоефективно комбинирано производство – 124 610 MWh
 - o от нискокоефективно комбинирано производство – 7 600 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 100 272 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 145 219 MWh

И. Иванов каза, че иска да разбере каква е разликата между последните две точки – и двете се отнасят до топлинна енергия с топлоносител гореща вода.

И. Александров отговори, че е допусната грешка. Втората позиция (145 219 MWh) се отнася за топлинна енергия с топлоносител водната пара. Ще бъде извършена корекция.

И. Иванов каза, че подлага на гласуване проекта на решение с корекцията на допуснатата техническа грешка.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 1749 от 11.03.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 55 състав, по адм. дело № 8650 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5114 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4750 от 2020 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

I. Приема доклад с вх. № Е-Дк-608 от 22.06.2021 г. и проект на решение относно Утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД, след отмяна на т. 13 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 1749 от

11.03.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав по адм. дело № 8650 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5114 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4750 от 2020 г.

II. Утвърждава на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 191,23 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 100,74 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 80,58 лв./MWh
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 68,52 лв./MWh
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 42 396 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 41 569 хил. лв., от които условно-постоянни – 11 287 хил. лв. и променливи – 30 282 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 23 187 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 3,57%
 - Електрическа енергия – 132 210 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 124 610 MWh;
 - от нискоефективно комбинирано производство – 7 600 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 100 272 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 145 219 MWh.

В заседанието по **точка трета** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Ремзи Осман, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **шест гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.4. Комисията, след като разгледа **влязло в сила Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 16 състав, по адм. дело № 8647 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 12** и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2019 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 12 от посоченото Решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация-Перник“ АД, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 182,15 лв./MWh; премия по чл. 33а от ЗЕ – 91,66 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,19 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 38,67 лв./MWh; при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 74 967 хил. лв., в т. ч.: разходи – 69 139 хил. лв., от които

условно-постоянни – 20 401 хил. лв. и променливи – 48 738 хил. лв., регулаторна база на активите – 95 264 хил. лв., норма на възвръщаемост – 7,40%; при количество електрическа енергия – 243 636 MWh, в т. ч.: от високоефективно комбинирано производство – 232 608 MWh, от нискоефективно комбинирано производство – 11 028 MWh; количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 200 700 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 416 400 MWh.

По жалба на „Топлофикация-Перник“ АД, с влязло в сила Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 16 състав по адм. дело № 8647 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд (ВАС) по административно дело № 7097 от 2020 г., се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 12, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

За да достигне до този резултат АССГ е приел, че утвърдените от КЕВР цени са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, решението в оспорената част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), а преписката да се върне на КЕВР за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона. Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е приел, че решението на АССГ е валидно, допустимо и правилно. ВАС приема, че административният съд е изложил подробни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от касационната инстанция в съответствие с чл. 221, ал. 2 от АПК.

ВАС е споделил изводите на АССГ за основателност на направеното възражение от „Топлофикация-Перник“ АД относно разходите за закупуване на квоти емисии парникови газове. Според касационната инстанция, позовавайки се на дерогацията по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), първоинстанционният съд правилно е приел, че в тази част оспореното решение на регулатора противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им. Това е така, защото КЕВР не е съобщила ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. ВАС споделя извода на АССГ, че корекциите на КЕВР спрямо дружеството не са технически обосновани и нарушават оповестения общ подход в мотивите на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., тъй като спрямо дружеството се приспадат безплатните квоти за 2017 г. съгласно Националния план за инвестиции, които са неотнормирани за регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. и са вече оползотворени от него в предходен регулаторен период. По силата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) „Топлофикация-Перник“ АД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Именно въз основа на тези си законови

задължения жалбоподателят трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи. ВАС приема, че видно и от съдебната комплексната технико-икономическа експертиза (СКТИЕ), вещите лица установяват, че съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. В случай на недостиг на квоти, т. е. при необходимостта да се предадат емисионни квоти над разпределените безплатни такива по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, за дружеството е налице задължение да ги закупи, което се явява съответен разход. КЕВР не признала заявления от дружеството разход в противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им.

Установено е въз основа на СКТИЕ, че заявеното от дружеството за регулаторния период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. прогнозно количество емисии е 340 962 t CO₂, изчислени при заявени прогнозни количества горива за този период природен газ 5 280 хnm³, въглища 510 750 t. и биомаса 80 000 хnm³. Коригирано количество в решението на КЕВР е 251 411 t. CO₂, изчислени при коригирани прогнозни количества горива: природен газ 6 581 хnm³, въглища 354 124 t. и биомаса 178 349 хnm³. Разлика между заявените от дружеството прогнозни за емитиране въглеродни емисии през този ценови период (354 561.10 t. CO₂) и относимите за регулаторния период за разпределение безплатни квоти по дерогации по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (72 733.50 t CO₂) оформят значителен недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен за регулаторния период. Според изчисленията в СКТИЕ, недостигът на квоти възлиза на 268 228.50 единици квоти за емисии CO₂. Видно от СКТИЕ предложеният от КЕВР подход на изчисляване на необходимите квоти, води до наличие на непризнати разходи за въглеродни емисии, които няма да бъдат компенсирани, тъй като разходите за емисии за първата половина на 2019 г., които трябва да бъдат предадени до 30.04.2020 г. и за цялата 2018 г., не са включени в необходимите приходи нито за предходния, нито за настоящия регулаторен период.

Съгласно заключението на СКТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (EEX - European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. юни 2019 г. (преди приемане на Решение № Ц-18) е била в диапазона 25 €/тон - 27 €/тон, като цената на емисиите през 2019 г. се задържа на нивото около 25 €/тон. Към средата на годината в началото на м. юли 2019 г. (по време на постановяване на Решение № Ц-18) е на нива около 25,72 €/тон до края на година, като от началото на 2020 г. до изготвяне на СКТИЕ е 24,00 €/тон. При утвърждаване на цените на „Топлофикация-Перник“ АД с Решение № Ц-18, Комисията е признала разходи за емисии парникови газове на стойност 8 193 хил. лв., като съгласно изчисленията в СКТИЕ след приспадане на относимите за регулаторния период безплатни квоти, количеството въглеродни емисии, които трябва да бъдат закупени е в размер на 178 677 t. и остойностени по приетата от КЕВР цена, формират разходи на стойност 8 737 305 лв. На база планираните от дружеството количества горива, при прилагане на приетия от КЕВР подход и при параметри на въглищата и природния газ се изчислява необходимо количество квоти за закупуване от 268 228.50 тона и разходите за емисии при цена от 25 €/тон са на стойност от 13 116 373.65 лв. На следващо място, според СКТИЕ при нарастване на квотите на въглеродни емисии до периода на закупуването им, разходите ще се увеличат и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост и може да доведе до генериране на загуби.

Касационната инстанция отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица, че на дружеството ще бъде необходимо по-голямо количество квоти за закупуване, като признатите от КЕВР разходи за емисии, включени в цените са занижени, и те няма да покрият разходите, които дружеството ще извърши през разглеждания

регулаторен период, поради което изчислените от Комисията разходи за квоти емисии парникови газове са преценени като икономически необосновани. ВАС приема, че при тези данни и констатации правилно съдът е приел за основателно възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Според съда, правилно и законосъобразно АССГ е съобразил разпоредбите на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на дружеството, както и прогнозното количество недостиг на емисиите, които дружеството трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по 48, ал. 1 от ЗОИК. Касационната инстанция приема, че АССГ обосновано е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ.

ВАС споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Перник“ АД по отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал, определена от КЕВР, като излага следните мотиви: съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Съгласно приетите от Комисията и представени по делото Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ), в частта им по т. 40 от Глава Втора, Раздел Трети, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал. От заключението на СКТИЕ се установява, че заявената и утвърдената норма на възвръщаемост са равни – 7,4%, въпреки че КЕВР е извършила намаление в заявените стойности, както на НВск (от 7,4% на 7%), така и на НВпк (от 4,09% на 3,57%), тъй като среднопретеглената норма на възвръщаемост в справка № 3 е въведена като число, а не като формула. В тази връзка, според касационната инстанция АССГ правилно е приел, че прилагането на статистически данни от КЕВР за лихвени нива за последната година не отчита, че договорите за заемни средства са сключени в предходни регулаторни периоди. ВАС приема за обоснован извода на първоинстанционния съд, че пределната пазарна цена на заемния капитал трябва да се утвърждава към момента на договаряне на съответния привлечен финансов ресурс, тъй като дружествата нямат задължение, а не във всички случаи имат и възможност за периодично предоговаряне или рефинансиране на сключените договори за кредит предвид договорни ограничения и неустойки, а също и различната им кредитоспособност. ВАС отбелязва, че за да достигне до този извод първоинстанционният съд правилно е приложил материалния закон въз основа на установените по делото факти, като е приел незаконосъобразност на корекцията в нормата на възвръщаемост. С обжалвания административен акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към 31.12.2018 г. В случая видно от оспорения административен акт, КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 4,09% на 3,57%, спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2018 г. по данни от БНБ. При определяне на норма на възвръщаемост на привлечения капитал от 3,57%, КЕВР е приложила т. 41 от Указания-НВ, като е взела предвид официални данни на БНБ за кредити за нефинансови предприятия за периода към края на предходната 2018 г. ВАС споделя посочено в СКТИЕ, че приемането на подход да се приложи пределно ниво на НВпк за всички дружества към края на последната календарна година, не отчита дали и доколко е възможно предоговаряне на условията по привлечените заеми по индивидуалните им договори, когато не са сключени със свързани лица. Одобренията от КЕВР НВпк може да се приеме за икономически обоснована за кредитите, получени през периода, за който се отнася, а именно към м.12.2018 г., но не се

отчитат влияния като такси за разглеждане и управление на кредита и други, каквито съществуват при повечето банкови заеми. По отношение на цената на привлечени средства през предходни периоди, приетата от КЕВР пределна норма на възвръщаемост на привлечения капитал към м.12.2018 г., не може да се приеме за икономически обоснована, тъй като аргументът на КЕВР, дружествата непрекъснато да рефинансират кредитите си, може да доведе до непредвидени разходи както по предоговарянето, така и неустойки по прекратяването на действащи договори, които биха могли да превишават ефекта от договарянето на по –нисък лихвен процент. Непризнаването от КЕВР на договорената цена на привлечения капитал води до невъзстановяване на присъщо необходимите разходи за лихви в пълен размер от относимата за тях норма на възвръщаемост на привлечения капитал, която разлика се покрива за сметка на общата възвръщаемост. Този подход има за резултат влошаване на финансовото състояние на дружеството, тъй като освен липса на доходност върху вложените средства в активи, може да си стигне до формиране на загуби при изчерпване на включената в цените възвръщаемост за покриване на непризнати разходи. Въз основа на това, включването в цените на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за сметка на дружеството. В тази връзка, в съдебното решение се посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост, с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ – цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност, се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

Касационната инстанция споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Перник“ АД по отношение на разходите за амортизации, като излага следните мотиви: при изпълнение на правомощията си по ценово регулиране КЕВР е задължена да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. ВАС намира, че обосновано първоинстанционният съд е приел, че разходите за амортизации следва да се извършват на база отчетната стойност на относимите активи към преноса, съответно производството, като срокът за амортизиране да се определя по групи активи, съобразно полезния им живот по групи, така както е прието като подход и в данъчното законодателство. Според изслушаната по делото СКТИЕ, общият подход по приемане на осреднен полезен живот за всички активи в преноса от 35 години, не е икономически обосновано, тъй като активите са различни като видове, с различен полезен живот, придобити на различни стойности от различните дружества, и подходът на осредняване води до предимство за някои дружества и ощетяване на други, което се споделя от настоящата инстанция. ВАС посочва, че административният съд правилно е отбелязал, че правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обоснованост, поради и което Комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия, но от административната преписка е установил, че КЕВР не е извършила анализ за корекцията по намаляване на разходите за амортизации, сравнено със заявените, като само е посочила, че същите се коригират от 163 хил. лв. на 107 хил. лв. В тази връзка, административният орган без да изследва фактите и обстоятелствата от значение за отнасянето на разходите ги е намалил, под заявената от дружеството стойност, която е на

нивото от 2018 г. без да има данни за извеждане на активи, поради което съдът е заключил, че липсата на анализ и обосновка от страна на административния орган обосновава извод за незаконосъобразност на акта и в тази му част. Липсата на анализ и обосновка от страна на административния орган, при тази промяна обосновава извод за незаконосъобразност на акта, поради противоречие с материалния закон и целта на закона.

ВАС споделя извода на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Перник“ АД по отношение на разходите за ремонт. Касационната инстанция приема за правилно установеното от АССГ, че КЕВР е намалила разхода без подробен анализ на заявените за необходими от дружеството такива, съобразно характеристиката на използваните от него съоръжения и необходимостта от такива в конкретния период за всяко от тях. Видно от доказателствата по делото е, че дружеството е представило към заявлението за утвърждаване на цени и ремонтна програма за регулаторния период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г., като са описани видовете дейности. Въпреки представената ремонтна програма, Комисията извършва корекция по намаляване на заявените разходи за ремонти до отчетените за 2018 г. Видно от изслушаната и приета по делото комплексна технико-икономическа експертиза се установява, че в прогнозната ремонтна програма са включени технически обслужвания и ремонтни дейности на съоръжения на централата. Ремонтни дейности, свързани с изпълнение на оптимално необходимите задачи, както и за изпълнение на забелязаните аварийно опасни участъци, така и превантивно поддържане на нивото на степента на техниката в дружеството и осигуряване на непрекъснато топлоподаване към клиентите на топлинна енергия. ВАС приема, че правилно и обосновано, съдът от първата инстанция се е съобразил с установеното в СКТИЕ, като е приел, че непризнаването на разходите за ремонти в заявения размер ще доведе до непълно възстановяване на разходите за ремонти, в случай че бъдат извършени, или ще доведе до неизвършване на всички планирани ремонтни дейности. Непълното възстановяване на разходи се отразява в намаление на утвърдената възвръщаемост, тъй като частта от разходи, които енергийното предприятие следва да извърши за осъществяване на лицензионната дейност, но не са признати от КЕВР и включени в утвърдените цени, се покриват за сметка на възвръщаемостта на капитала. Правилно АССГ е направил извод, че непризнаването на присъщо необходими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, което рефлектира в намаление на утвърдената възвръщаемост, което е в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, в т.ч. и разходите за ремонти. В тази връзка, ВАС прави извод, че разходите за ремонти са явяват технически необходими и обосновани с цел гарантиране на нормалната експлоатация на енергийните съоръжения, поради което правилно АССГ е приел възражението на дружеството за основателно и доказано и в тази му част.

Касационната инстанция споделя изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Перник“ АД по отношение на разходите за консумативи (химикали, реагенти), като излага следните мотиви: видно от доказателствата по делото е, че разходите за консумативи са коригирани от КЕВР до отчетените за базисната година 2018 г., увеличени с 6,68 %, като са регулаторния период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. разходите са намалени от 670 хил. лв. на 550 хил. лв. Видно от подаденото възражение от дружеството, същото е уведомило за постъпило уведомление от доставчиците на хидратна вар, че в резултат от задължението им да заплащат разходи за емисии, цената на доставяната вар ще се увеличи със 17 лв./t. В тази връзка, ВАС приема за обоснован извода на първостепенния съд, че след корекцията до 550 хил. лв. дружеството няма да може да закупи необходимите количества хидратна вар за неутрализацията на серния диоксид и спазване на нормите на допустими емисии, в резултат на което ще бъдат наложени финансови санкции от контролния орган. С оглед на доказателствата по делото се установява, че информацията за увеличението на цената на хидратната вар не е

обсъдена от КЕВР, нито е преценено отражението на въпросното увеличение в разходите за дейността на дружеството. ВАС приема за обоснован и правилен и извода на първостепенния съд, че разходите за закупуване на консумативи (химикали, реагенти) за осъществяване на лицензионната дейност по производство на електрическа енергия на „Топлофикация-Перник“ АД са присъщи и необходими, поради което и цените следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обоснованите разходи за дейността им. ВАС споделя напълно извода, че в случая липсва анализ на отражението на увеличаването на разходите за закупуване на химикали и реагенти в дейността на „Топлофикация-Перник“ АД и върху цените, поради което АССГ основателно е уважил жалбата на дружеството и в тази част.

ВАС споделя извода на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация-Перник“ АД по отношение на разходи за достъп до електропреносната мрежа. Касационната инстанция приема за обоснован и правилен извода на АССГ, че разходите за осъществяване на лицензионната дейност по производство на електрическа енергия на „Топлофикация-Перник“ АД за достъп до електропреносната мрежа са присъщи и необходими. Съдът приема, че това са присъщи разходи, които всеки енергиен производител извършва и които произтичат от законовото задължение на всички енергийни производители по чл. 104, ал. 2 от ЗЕ. Съдът посочва, че невъзстановяването им противоречи на разпоредбите на чл. 31, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, съгласно който цените на енергийните предприятия следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за достъп до електропреносната мрежа. Касационният състав счита, че ако дадено дружество не плати цената за достъп, то няма да има такъв до електропреносната мрежа и обективно ще бъде в невъзможност да извършва дейността си по лицензията. Въз основа на изложеното, ВАС приема за правилно приетото от АССГ, че изключването на разходите за достъп до електропреносната мрежа от състава на признатите разходи противоречи на законовия принцип, съгласно който цените на енергийните предприятия следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обоснованите разходи за дейността им.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраца преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 12, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Перник“ АД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2019 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2020 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 16 състав по адм. дело № 8647 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд, по адм. дело № 7097 от 2020 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация-Перник“ АД за ценовия период от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

12. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация-Перник“ АД са определени в размер на 12 538 хил.лв. (268 228,50 т. * 23,9 евро/тон * 1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 268 228,50 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през този ценови период (354 561,10 т. CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (86 332,6 т. CO₂). Според изчисленията в СКТИЕ, недостигът на квоти възлиза на 268 228,50 единици квоти за емисии CO₂.

1.2. За целите на ценообразуването е приета средна отчетна цена (Average auction price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 23,90 евро/тон CO₂ (**46,74 лв./тон CO₂**). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че ценовия период 01.07.2019 г. ÷ 30.06.2020 г. обхваща полугодията на две календарни години (2019 г. и 2020 г.), за целите на изчисленията са използвани публично достъпни данни във файлове с наименование Emmision-spot-primary-market-auction-report-2019 и Emmision-spot-primary-market-auction-report-2020, които са публикувани в меню: Market data→Environmental Markets→Auction Market→Information Downloads или чрез пряк достъп от следния линк:

<https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>

13. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2018 г. е 4,09%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,57%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2018 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,57%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално

публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно оцетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

14. Разходи за амортизации:

Разходите за амортизации в преноса са коригирани от 107 хил. лв. на 163 хил. лв., съгласно заявените от дружеството, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г.,

15. Разходи за ремонт:

Заявените от дружеството разходи за ремонт в размер на 2 730 хил. лв. са коригирани на 410 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за регулаторния/ценови период.

16. Разходи за консумативи:

Разходите за консумативи (химикали, реагенти) са коригирани от 587 хил. лв. на 670 хил. лв., съгласно заявените от дружеството, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г.

17. Разходи за достъп до електропреносната мрежа:

Съгласно чл. 11, ал. 5 от НРЦЕЕ, в сила от 25.06.2019 г., за целите на регулирането на цените по чл. 30, ал. 1, т. 1-4 и чл. 33 от ЗЕ в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия. Същото е предвидено и в чл. 33, ал. 6 от ЗЕ. По същия начин, предвид чл. 36е, ал. 4 от ЗЕ, за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за вноски по ал. 1, т. е. вноски във фонд „Сигурност на електроенергийната система“. Следва да се посочи, че част от произвежданата от дружеството електрическа енергия, за реализирането на която му е необходим достъп до електропреносната мрежа, се продава на свободния пазар, а не при условията на регулирани цени. Разходите за продаваната при пазарни условия електрическа енергия се компенсират съобразно пазарните механизми и в случая държавна намеса не е допустима. Разходи за достъп до електропреносната мрежа са коригирани от 903 хил. лв. на 0 лв.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Перник“ АД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 208,84 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 118,35 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,62 лв./MWh
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 38,74 лв./MWh
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 81 588 хил. лв., в т. ч.:

- Разходи – 75 700 хил. лв., от които условно-постоянни – 22 533 хил. лв. и променливи – 53 167 хил. лв.;
- Регулаторна база на активите – 79 578 хил. лв.
- Норма на възвръщаемост – 7,40%
- Електрическа енергия – 243 636 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 232 608 MWh;
 - от нискоефективно комбинирано производство – 11 028 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 200 700 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 416 400 MWh.

Изказвания по т.4.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Комисията за енергийно и водно регулиране, считано от 01.07.2019 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия по т.12 за „Топлофикация Перник“ АД. По жалба на дружеството с влязло в сила Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 16 състав по адм. дело № 8647 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по административно дело № 7097 от 2020 г., се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 12, и преписката се връща на КЕВР за ново произнасяне.

Оспорените позиции отново са разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове, норма на възвръщаемост на привлечения капитал, разходи за амортизации, разходи за ремонт, разходи за консумативи, разходи за достъп до електропреносната мрежа.

Относно разходите за закупуване на квоти. Количеството е съобразено със становището на вещото лице, потвърдено от двете инстанции на съда. Това са 268 228,50 тона, като по средната цена за емисии са образувани разходите за емисии.

По отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал. Не е приета предложената от дружеството норма в размер на 4,09. Оставена е в размер на 3,57.

По отношение на разходите за амортизации. Те са коригирани в преноса от 107 на 163.

По отношение на разходите за ремонт. Те са намалени - съгласно вече отчетените за ценовия период.

По отношение на разходите за консумативи, химикали и реагенти. Те са коригирани от 587 на 670 хил. лв., съгласно мотивите на ВАС.

По отношение на разходите за достъп. Посочено е основанието поради което те не са приети в цените.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 16 състав по адм. дело № 8647/2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г., предлагаме Комисията да вземе следните решения:

1. Да обсъди и приеме настоящия доклад;
2. Да приеме решение за утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин на „Топлофикация Перник“ АД, а именно:
 1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 208,84 лв./MWh
 2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 118,35 лв./MWh
 3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,62 лв./MWh
 4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без

ДДС) – 38,74 лв./MWh

5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3 и т. 4:

- Необходими годишни приходи – 81 588 хил. лв., в т. ч.:
- Разходи – 75 700 хил. лв., от които условно-постоянни – 22 533 хил. лв. и променливи – 53 167 хил. лв.;
- Регулаторна база на активите – 79 578 хил. лв.
- Норма на възвръщаемост – 7,40%
- Електрическа енергия – 243 636 MWh, в т.ч.:
- от високоефективно комбинирано производство – 232 608 MWh
- от нискоефективно комбинирано производство – 11 028 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 200 700 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 416 400 MWh

И. Иванов обърна внимание, че трябва да бъде отстранена техническата грешка в последния ред от проекта на решение.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 16 състав, по адм. дело № 8647 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

I. Приема доклад с вх. № Е-Дк-606 от 22.06.2021 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация Перник“ АД, след отмяна на т. 12 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 16 състав, по адм. дело № 8647/2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г.

II. Утвърждава на „Топлофикация-Перник“ АД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 208,84 лв./MWh
 2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 118,35 лв./MWh
 3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,62 лв./MWh
 4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 38,74 лв./MWh
 5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3 и т. 4:
- Необходими годишни приходи – 81 588 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 75 700 хил. лв., от които условно-постоянни – 22 533 хил. лв. и променливи – 53 167 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 79 578 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,40%
 - Електрическа енергия – 243 636 MWh, в т. ч.:

- от високоефективно комбинирано производство – 232 608 MWh;
- от нискоефективно комбинирано производство – 11 028 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 200 700 MWh;
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 416 400 MWh.

В заседанието по **точка четвърта** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Георги Добрев, Ремзи Осман, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **шест гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Георги Добрев - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

РЕШЕНИЯ ОТ ЗАСЕДАНИЕТО:

По т.1. както следва:

1. Приема доклад с вх. № Е-ДК- 592 от 18.06.2021 г. и проект на решение относно одобряване на бизнес план на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД за периода 2021 –2025 г.
2. Одобрява бизнес план на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД за осъществяване на дейността „търговия с природен газ“ за периода 2021 – 2025 г.

По т.2. както следва:

I. Приема Доклад с вх. № Е-Дк-607 от 22.06.2021 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Брикел“ ЕАД, след отмяна на т. 24 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав по адм. дело № 8649 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10876 от 2020 г.

II. Утвърждава на „Брикел“ ЕАД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 189,50 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 99,01 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 69,73 лв./MWh
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 154 078 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 146 041 хил. лв., от които условно-постоянни – 29 056 хил. лв. и променливи – 116 985 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 113 840 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,06%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 452 000 MWh, в т. ч. собствено потребление – 24 554 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 12 962 MWh.
 -

По т.3. както следва:

I. Приема доклад с вх. № Е-Дк-608 от 22.06.2021 г. и проект на решение относно Утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД, след отмяна на т. 13 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 1749 от 11.03.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав по адм. дело № 8650 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5114

от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4750 от 2020 г.

II. Утвърждава на „Топлофикация – Сливен“ ЕАД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 191,23 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 100,74 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 80,58 лв./MWh
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 68,52 лв./MWh
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 42 396 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 41 569 хил. лв., от които условно-постоянни – 11 287 хил. лв. и променливи – 30 282 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 23 187 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 3,57%
 - Електрическа енергия – 132 210 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 124 610 MWh;
 - от невисокоефективно комбинирано производство – 7 600 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 100 272 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 145 219 MWh.

По т.4. както следва:

I. Приема доклад с вх. № Е-Дк-606 от 22.06.2021 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация Перник“ АД, след отмяна на т. 12 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 16 състав, по адм. дело № 8647/2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г.

II. Утвърждава на „Топлофикация-Перник“ АД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 208,84 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 118,35 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,62 лв./MWh
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 38,74 лв./MWh
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 81 588 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 75 700 хил. лв., от които условно-постоянни – 22 533 хил. лв. и променливи – 53 167 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 79 578 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,40%
 - Електрическа енергия – 243 636 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 232 608 MWh;
 - от невисокоефективно комбинирано производство – 11 028 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 200 700 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 416 400 MWh.

Приложения:

1. Доклад с вх. № Е-ДК- 592 от 18.06.2021 г. и Решение на КЕВР № БП-11 от 25.06.2021 г. относно одобряване на бизнес план на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД за периода 2021 – 2025 г.

2. Доклад с вх. № Е-Дк-607 от 22.06.2021 г. и Решение на КЕВР № Ц-19 от 25.06.2021 г. относно утвърждаване на пределни цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от

центра с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Брикел“ ЕАД, след отмяна на т. 24 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав по адм. дело № 8649 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10876 от 2020 г.

3. Доклад с вх. № Е-Дк-608 от 22.06.2021 г. и Решение на КЕВР № Ц-20 от 25.06.2021 г. относно Утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от центра с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация - Сливен“ ЕАД, след отмяна на т. 13 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 1749 от 11.03.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 55 състав по адм. дело № 8650 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 5114 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4750 от 2020 г.

4. Доклад с вх. № Е-Дк-606 от 22.06.2021 г. и Решение на КЕВР № Ц-21 от 25.06.2021 г. относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена и премия на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от центра с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, на „Топлофикация Перник“ АД, след отмяна на т. 12 от Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 2645 от 26.05.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 16 състав, по адм. дело № 8647/2019 г., оставено в сила с Решение № 5092 от 21.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7097 от 2020 г.

ЧЛЕНОВЕ НА КЕВР:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

.....
(Г. Добрев)

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ

.....
(Р. Осман)

.....
(А. Йорданов)

.....
(Г. Златев)

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

.....
(Е. Хаританова)

Ю.МИТЕВ

(Съгласно Заповед № 554/18.06.2021 г.)

Протоколирал:

(Н. Косев - главен експерт)